

IMPLICAȚII ECONOMICE ALE MAJORĂRILOR DE VENITURI

Ca simplu cetățean ce mă aflu, m-am ținut, instinctiv, departe de politică, începând cu cea a defunctului PCR, care, ca spirit, dăinuie încă în mintea și atitudinea multora. Cel puțin eu asta observ. Numai că politica, și nu doar de ieri sau de azi, ci de la primele organizări ale comunității umane, ne influențează profund existența, inclusiv spațiul vieții private. Dacă zona vieții politice propriu-zise ne repugnă, ca o mlaștină urât mirositoare, apoi, politica economică, măcar cea a prezentului, ar trebui să ne preocupe - să o descifrăm, să-i intuim subtextul, încercând să nu mai fim o simplă masă de manevră a politicienilor în momentul alegerilor.

Ultima campanie electorală a cuprins aceleași discursuri sforăitoare, năucitoare pentru omul de bun simț, care încearcă să-și afle răspunsul la... eterna întrebare „eu cu cine votez?”, sperând ca de data aceasta măcar să iasă din starea de turmentare. Astfel, te-ai lăsat sedus de cel mai consistent program de guvernare, numărând nu mai puțin de 173 de pagini (nu că cineva le-ar fi citit pe toate!), dintre care multe vizau creșterea salariilor și pensiilor, reducerea taxelor și sporirea investițiilor publice.

Primele creșteri i-au vizat chiar pe aleșii noștri (firesc, nu?): pensii speciale, creșterea salariilor în administrația publică, ajungând ca cea mai mare pensie de acest fel, aparținând unui magistrat, să fie de 56.800 lei brut, plătită însă de la buget în proporție de 90%. Cea mai mare pensie achitată pe merit, adică în funcție de contribuția virată la sistemul asigurărilor sociale, era în aprilie a.c. de doar 23.256 lei brut.

Creșterea salariilor bugetare, cu cifre clare și ferme pe hârtie, a intrat într-o mare nebuloasă prin modificarea Codului Fiscal, ajungând ca unii să nu beneficieze, de fapt, de o creștere reală a veniturilor.

Legitim, au urmat creșteri salariale consistente pentru medici în încercarea de a stopa sau reduce măcar exodul lor în alte țări și de a „vindeca” urâta plagă a sistemului sanitar - corupția. Urmarea?! Medicii care luau șpagă continuă să ia, ceea ce ne duce cu gândul la o veche zicală: „năravul din fire n-are lecuire”.

Salariile crescute din sistemul de învățământ, departe însă de cotele de creștere ale celor din sistemul sanitar de stat, sau ale polițiștilor, nu pare să fi atras vreo creștere a zelului sau a responsabilității în munca acestora. Sau mă înșel? Statisticile următoare vor confirma reducerea abandonului școlar, creșterea ratei de promovabilitate la bacalaureat, scăderea drastică a numărului de infracțiuni?

Dacă beneficiile acestor creșteri de venituri sunt extrem de diferențiate, inegale, în continuare existând o masă mare de oameni ce lucrează cu normă întreagă pentru salariul minim pe economie, apoi consecințele negative se manifestă la nivel macroeconomic, afectându-ne pe toți, în varii proporții.

Creșterea inflației la 5,4% în iunie 2018 face ca România să fie țara cu cea mai mare rată a inflației dintre țările Uniunii Europene, ceea ce atrage simultan (cu contribuția și a altor factori, desigur) majorarea primei de risc a țării.

Implicațiile economice se ramifică precum celulele unei tumori maligne. Astfel, deficitul bugetar a urcat la 6,05 miliarde lei (0,65% din PIB) în primele patru luni ale acestui an, potrivit Ministerului Finanțelor Publice, iar datoria externă a României crește cu 1,889 miliarde euro, atrăgând pentru țara noastră credite tot mai dificile și mai scumpe. Alte consecințe resimțite din plin: creșterea ratei dobânzilor, deprecierea monedei naționale (proces care se estimează de către BNR că va continua), reducerea investițiilor de lungă durată, creșterea instabilității și neîncrederii în politica incoerentă a actualului guvern.

În cele din urmă, valul creșterii de venituri este temperat de tăvălugul costurilor și, paradoxal, creșterea nivelului de trai va întârzia să apară. Prezenta înșiruire nu cred că reprezintă fulgurații de gând ale unui pesimist incurabil, ci rezultatul unei minimale analize ale unor fenomene ușor observabile: creșterea economică de 5,5% (având ca factor prioritar consumul) nesustenabilă în lipsa investițiilor, instabilitatea socială manifestată prin ample și susținute proteste ale societății civile, lipsa de transparență în modificarea legilor justiției etc.

Toate acestea, și multe altele neconsemnate, ar putea accentua poziția periferică a României în ierarhia europeană.

Concluzia: La pomul lăudat să nu te duci cu sacul!

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

Prof. **MARIOARA OLAR**

0%

User Rating: Be the first one !